

jeg ikke, at jeg har fremdraget disse Udtalelser. Jeg tror, at der har været god Grund til at skrive sig dem bag Øret. De ere fremkomne i et Blad, som har en ganske anden og mægtigere Position end saa vidt mig bekendt noget som helst andet Blad, et Blad, som sikkert har en meget betydelig Indflydelse paa den offentlige Mening i England, og det kan ikke være os ligegyldigt, hvad den offentlige Mening der mener om vore Forhold.

Der er fra flere Sider udtalt en Afstandtagen fra Konseilspræsidentens og til Dels ogsaa fra Udenrigsministerens Udtalelser om vort Forhold til Udlandet og de Krav, som en til alle Sider lige neutral Optræden under Krigstilfælde kan paalægge os. Ja, der var et æret Medlem, det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann), der endog udtalte, at for ham havde disse Udtalelser ikke den mindste Betydning. Mig forekommer det, at er man som Flertallet her i Salen og som vel sagtens ogsaa det ærede Medlem fra Lyngby en ubetinget og erklæret Tilhænger af det parlamentariske Styresæt, saa har man ogsaa en moralsk Forpligtelse til at tro den Mands Ord, som i ethvert givet Øjeblik er Partiets Talsmand og Bannerfører, i hvert Tilfælde, naar det er Udtalelser vedrørende Forholdet til Udlandet, der fremsættes og fremsættes paa en afgjort og en bestemt Maade, selv om det samtidig maa erklæres, at det er umuligt at dokumentere dem. Saa vidt mig bekendt er det ogsaa Skik i parlamentarisk styrede Lande, at endogsaa Oppositionen i Spørgsmaal, som vedrøre Forholdet til Udlandet, loyalt støtter den til enhver Tid siddende Regering. Men saa langt synes vi altsaa endnu ikke at være komne her i Danmark. Herfra danne vi i alt Fald i Øjeblikket tilsyneladende en Undtagelse. Her ville vi endnu ikke erkende, at med Ansvar følger ogsaa Pligten til at udtale sig og Retten til at blive troet. Man bør ikke kunne høre saadanne Ytringer som den, der her er bleven fremsat, og som jeg nævnede, at man ikke tillægger saadanne Udtalelser af den ansvarlige Regering den allermindste Betydning. Jeg tror, at der i saadanne Ytringer ligger en langt større Fare for, at det parlamentariske System kan komme i Miskredit, end i den Omstændighed, som fremhævedes af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), at Konseilspræsidenten havde forelagt Forsvarslovsforslagene uden først at have indhentet Regeringspartiernes Mening derom.

Konseilspræsidenten vidste dog saa temmelig god Besked om disse Partiernes Stilling, og Konseilspræsidenten viste jo ogsaa i sine Forslag, at han paa vigtige og afgørende Punkter fulgte Flertallet.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), om Muligheden af, at Regeringens Medlemmer paa Grund af Alder skulde være blevne noget defekte og afældige i aandelig Henseende. Det var dog vist nærmest en spøgefuld Bemærkning, og der er vistnok ingen, sikkert heller ikke det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, som nærer nogen Tvivl om Konseilspræsidentens Intelligens og Dømmekraft. En saadan Tvivl var i alt Fald ikke til Stede i Efteraaret, den Gang der var Tale om, hvem man kunde tænke sig, der skulde kunne komme til at danne den nye Regering. Da lød fra alle Sider saa godt som enstemmig den Dom, at den nuværende Konseilspræsident under de givne Omstændigheder var den rette Mand paa den rette Plads, og siden den Tid er der — hvad der sikkert indrømmes fra alle Sider — forløbet en saa kort Tid, at der neppe kunde være nogen Mulighed for en aandelig Dekadence.

Jeg vil gerne vende mig med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Jeg er taknemmelig for den Ytring, der faldt fra det ærede Medlem, om, at vor Regering i et kritisk Øjeblik ikke maa være ængstelig for at iværksætte en Mobilisering. Ytringen er senere, saa vidt jeg erindrer, tiltraadt af det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen). Det er af største Betydning, at vi i rette Tid faa sammendraget vore Kræfter, og jeg vil haabe, at den nuværende Regering og ogsaa kommende Regeringer ville lægge sig denne Henstilling alvorligt paa Sinde, at Rigsdagen ikke vil lægge nogen Hindring i Vejen for, at en saadan Fremgangsmaade i et givet Tilfælde følges. Hensynet til indrepolitiske Tilstande maa ikke træde hindrende i Vejen for Iværksættelsen af en Mobilisering, og det kan være saa meget mere nødvendigt at understrege dette, eftersom der fra flere Sider faldt en ret skarp Kritik imod den daværende Regering, da man i 1904 fra 13. Februar til 9. Marts, saavidt jeg erindrer, forøgede Besætningen paa Søforterne i Anledning af Krigen mellem Rusland og Japan. Selv hvor det er Lande, som have en stor Fredsstyrke,